

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

31 januari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de taaltoestanden bij de urgentiediensten in en rond Brussel

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over advertenties in een aantal Franstalige bladen in het kader van de campagne "Vlamingen naar anderstalige Brusselaars"

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Woensdag 31 januari 2001

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Stefaan Platteau

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.43 uur.*

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de taaltoestanden bij de urgentiediensten in en rond Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de taaltoestanden bij de urgentiediensten in en rond Brussel.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het zal u misschien niet ontgaan zijn dat de jongste tijd sommige parlementsleden die staan op de naleving van de taalwetgeving, muggenzifters worden genoemd. Die term viel althans vorige maand in dit parlement, naar aanleiding van de bespreking van een belangenconflict. Deze mensen zien blijkbaar het nut van de taalwetgeving niet in en beweren in sommige gevallen dat het gaat om een soort pesterij ten aanzien van de Franstaligen. Het gaat echter wel degelijk om wetten van openbare orde. In een rechtstaat mag men dan toch verwachten dat die worden nageleefd en dat er straffen volgen bij het niet naleven ervan. Misschien is men het niet eens met de taalwetgeving of vindt men dat die te ver gaat, maar wie dit vindt moet dan maar de politieke moed opbrengen om de afschaffing ervan voor te stellen. Ik behoor tot het andere kamp.

Minister Bert Anciaux : Ik ook.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Dat verheugt me. Ik vind immers dat er ook een aantal sociale aspecten aan verbonden zijn. Dat blijkt misschien het beste uit het dossier van de taaltoestanden bij de urgentiediensten in Brussel. Zoals we weten, opereren die ook in de Vlaams-Brabantse gordel. In het verleden is daar reeds heel wat over te doen geweest. Zo protesteerden een aantal Vlaams-Brabantse gemeentebesturen naar aanleiding hiervan.

Dit dossier van Nederlandsonkundige interventiediensten, maar ook van dokters en verplegers sleept reeds jaren aan. In het verleden leidde het reeds tot dramatische toestanden. Een paar jaar geleden maakte een voorval in Dilbeek veel ophef. Ik kan dan ook niet begrijpen dat een minister van deze regering het bestond te beweren dat het eigenlijk allemaal niet zo erg is, daar de door de urgentiediensten opgehaalde patiënten meestal bewusteloos zijn. Ik heb de indruk dat er tegenwoordig sneller beroering ontstaat over de wijze waarop het vee wordt behandeld in dit land dan over het feit dat men Vlaamse patiënten uit Brussel of uit de Rand als vee behandelt.

U heeft steeds te verstaan gegeven die toestanden onaanvaardbaar te vinden. U bevestigde dat nogmaals bij de begrotingsbesprekingen die we voerden op het einde van vorig jaar. U kondigde toen aan dat dit het eerste punt was van de interministeriële conferentie die u zelf zou bijwonen namens de Vlaamse regering. Ik heb daar een aantal vragen bij, niet in het minst omwille van het antwoord dat federaal minister Aelvoet ondertussen in de Kamer heeft gegeven op een schriftelijke vraag van onze collega, de heer Laeremans. Daarin wijst ze zowat alle mogelijke wijzen van reageren af. Ze wijst de theoretische mogelijkheid af dat de bevoegde gemeenschapsminister de erkenning van een ziekenhuisdienst of -functie zou intrekken. Ze waarschuwt voor het opnemen van de naleving van de taalwetgeving bij de voorwaarden tot opname van de spoedgevallendiensten van de Mobiele Urgen-

Van Nieuwenhuysen

tiegroep in de dringende geneeskundige hulpverlening. Ze vraagt begrip voor buitenlandse studenten in universitaire ziekenhuizen die het Nederlands niet machtig zijn. De taalhoffelijkheid moet dus van de patiënten komen. Ze vestigt de aandacht op de moeilijkheid voor Brusselse ziekenhuizen om verpleegkundigen aan te werven die in Vlaanderen wonen. Ze acht het voorstel om de terugbetaling door de verplichte verzekering te kunnen weigeren wegens Nederlandsonkundige zorgverstrekking niet realiseerbaar. Als ik me niet vergis, werd dit voorstel in de loop van vorig jaar nog door uzelf geformuleerd.

Wat de mogelijkheden betreft om in het Nederlands terecht te kunnen bij urgentiediensten en ziekenhuizen, is er niets dat minister Aalvoet realiseerbaar acht. Een bestraffingssysteem is volgens haar in de praktijk immers niet uitvoerbaar. De taalwetgeving kan dus niet worden nageleefd, tenzij misschien op langere termijn, aldus de minister, door wat ze een aanpak ten gronde noemt. Ze verwijst daarbij naar de inspanningen die diverse ziekenhuizen zouden doen om de taalkennis bij artsen en verpleegkundigen uit te breiden of aan te leren. Kortom, taallessen en wat goede wil is het enige wat zij kan voorstellen. Dat liedje is al zo oud als de Brabançonne. Wij geloven daar alleszins niet meer in. Over de mogelijkheid die ze in juni van vorig jaar opperde om het aantal MUG's uit te breiden zodat er ook in Halle een dergelijke dienst zou komen, en om de 100-centrale voor heel de provincie Vlaams-Brabant naar Leuven over te hevelen, wordt door minister Aelvoet niets meer gemeld. Ze wenst blijkbaar geen tweede maal te worden teruggefloten door haar collega van Binnenlandse Zaken, minister Duquesne. Die deed dat immers na haar verklaring in juni van vorig jaar.

Kortom, de situatie is complex. Het is onmogelijk om op korte termijn de aanbodzijde van de medische en verpleegkundige omkadering bij te sturen en dus moet er nog maar eens worden overlegd, in een werkgroep opgericht in de interministeriële conferentie. Minister Aelvoet wil de resultaten hiervan afwachten alvorens een definitief standpunt in te nemen. Gezien de redenering die ze ontwikkelt, is er mijns inziens weinig hoop. Mijnheer de minister, hoe denkt u daarover? Kunt u op dit ogenblik al zeggen hoe vaak de werkgroep ondertussen is bijeengekomen?

Ik heb ook de indruk dat dit het zoveelste manoeuvre is om geen beslissingen te moeten nemen, dat men deze zaak andermaal op de lange baan wil

schuiven omdat men doorgewoon geen oplossing ziet. Graag zou ik van u horen dat u niet gaat meespelen in dat spelletje en dat u op korte termijn concrete afspraken wenst om een einde te maken aan een toestand die we beiden onduelbaar vinden.

Ik kan me niet inbeelden dat u het eens bent met de redeneringen van minister Aelvoet. Ik kan me al evenmin inbeelden dat Fransonkundige hulpdiensten systematisch patiënten en slachtoffers in Brussel en Waals-Brabant zouden ophalen om ze naar ziekenhuizen te brengen waar het personeel geen Frans spreekt. Men zou die oefening eens moeten doen. Mocht dit gebeuren, dan zou het geen maand duren voor men een oplossing zou vinden. Hoeveel geduld wenst u nog uit te oefenen voor de Vlaamse regering een initiatief neemt om eventueel eigen hulpdiensten te organiseren in Brussel en de Rand, desnoods met een eigen oproepnummer, die de Nederlandstalige inwoners van Brussel en de Rand naar ziekenhuizen brengen waar ze niet langer worden behandeld als vee?

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : We kunnen wel van mening verschillen, maar er moeten oplossingen worden gevonden. De vraagsteller zei dat een andere minister dan deze had geantwoord dat de taalwetten op dit ogenblik niet kunnen worden nageleefd. Persoonlijk vind ik dat alle dienstverlenende instellingen en personen in ons Brussels hoofdstedelijk gebied meertalig moeten zijn. Daar mogen we niet van afwijken. Dat wens ik te beklemtonen.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Het is heel belangrijk dat we zo snel mogelijk een duidelijke oplossing krijgen voor het aangekaarte probleem.

De voorzitter : Ik sluit me daarbij aan. Deze problematiek bestaat wel degelijk. Ik voeg eraan toe dat ik weet dat de minister zeer gevoelig is voor een ongelukkige zaak als deze. In het verleden heeft hij daarover reeds standpunten ingenomen en is hij tussenbeide gekomen. Persoonlijk heb ik er vertrouwen in dat de minister dit probleem zal oplossen.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, op mijn voorstel heeft de Vlaamse regering op vrijdag 22 september 2000 een actieplan

Anciaux

inzake de niet-naleving van de taalwetgeving in Brussel goedgekeurd. De problematiek van de eentalige Franse dienstverlening in de Brusselse gezondheidszorg kwam tijdens de zomermaanden nog eens met enkele schrijnende voorbeelden op de voorgrond. Punt 2 van dat actieplan luidde : 'De Vlaamse regering machtigt de minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden om de problematiek van de algemene eentalige dienstverlening in de openbare ziekenhuizen, de niet-tweetalige dienstverlening van medische urgentiediensten en de eentalige spoedgevallendienst in alle Brusselse ziekenhuizen aan te kaarten op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid en Drugbeleid.'

Omdat ik zelf niet zetel in die interministeriële conferentie heeft mijn collega, minister Vogels, op de conferentie van 25 oktober 2000 verklaard dat we die punten op de agenda geplaatst wilden zien. De afspraak werd gemaakt om deze problematiek op de agenda te zetten van de volgende interministeriële conferentie, in maart 2001.

Ondertussen is het overleg gestart tussen de kabinetten van de betrokken ministers, mijn kabinet inbegrepen. Deze medewerkers buigen zich momenteel over de volgende punten. Ten eerste is er de niet-toepassing van de taalwetgeving in de Brusselse openbare ziekenhuizen. Ten tweede is er het gebrek aan kennis van de tweede landstaal in de Brusselse spoedopnamediensten. Ten derde is er het gebrek aan kennis van de tweede landstaal bij de spoeddiensten, de MUG's, wat een grensoverschrijdend probleem is. Zoals de heer Van Nieuwenhuysen zei, is dit ook essentieel voor Vlaams-Brabant.

We hebben de indruk dat de meeste deelnemers aan dit overleg bereid zijn op zoek te gaan naar duurzame oplossingen. Het is echter wel zo dat niet alle deelnemende kabinetten ervan overtuigd zijn dat er zich in de Brusselse gezondheidszorg dergelijke problemen voordoen. Dat is bijvoorbeeld het geval op het kabinet van minister Gosuin.

De volgende vergadering van deze interministeriële werkgroep is gepland voor half februari. Ter voorbereiding van dit overleg zullen alle leden van de werkgroep rond 1 februari documenten over het onderwerp indienen bij het secretariaat van de conferentie. De Vlaamse overheid zal een gezamenlijk dossier indienen met de volgende stukken : ten eerste, alle wetenschappelijke studies en rapporten die over de problematiek handelen, met een samenvatting per studie ; ten tweede, alle klachten

die zijn ingediend door benadeelde Vlamingen, én die bij mij werden ingediend, bij de taalombudsdienst van het Vlaams Comité voor Brussel, bij de Brusselse vice-gouverneur en bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht ; ten derde, een nota met de probleemstelling en de standpunten die werden voorgesteld door de Vlaamse overheid.

Tegen de volgende vergadering van de interministeriële conferentie in maart, waar ik ook aanwezig zal zijn, zal ik overleg plegen met mijn Vlaamse collega's van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om een eenduidig Vlaams standpunt in te nemen. Voor alle duidelijkheid : al deze stukken zijn erop gericht om voorstellen te formuleren, maar ze zijn er ook op gericht om het feit aan te pakken dat sommigen de problematiek ontkennen. U begrijpt wel wat ik bedoel.

Het standpunt van minister Aelvoet kan ik slechts gedeeltelijk delen. Ze vraagt onder andere begrip voor buitenlandse studenten in universitaire ziekenhuizen. Ik zie niet in waarom die studenten geen minimale kennis van het Nederlands kunnen verwerven. Bovendien gaat ze er blijkbaar van uit dat de problematiek enkel kan worden opgelost door de aanwerving van Nederlandstalig personeel uit Vlaanderen. Indien meer Franstaligen ook Nederlands zouden kennen, zou het probleem echter onbestaande zijn. Er bestaan trouwens cursussen Nederlands in de vormingspakketten in de ziekenhuizen. Ik zal op de interministeriële conferentie de vraag stellen waarom die cursussen zo weinig resultaten opleveren.

Ik heb ook vastgesteld dat minister Aelvoet de theoretische mogelijkheid afwijst de naleving van de taalwetgeving op te nemen in de normen waaraan een 'mobiele urgentiegroep' moet voldoen om te worden erkend. Ze poneert dat ze hiervoor niet bevoegd is. In 1998 werd reeds een voorstel geformuleerd om een taalvoorwaarde in het KB over de MUG's op te nemen, dat echter sneuvelde. Er is hier blijkbaar een bevoegdheidsconflict. De zaak is duidelijk onvoldoende uitgeklaard. Het lijkt me dan ook opportuun juridisch te onderzoeken in welke mate taalgebruik een normvoorwaarde kan worden in de sector van de volksgezondheid en meer bepaald bij de MUG's.

Gelet op het veeleer gunstige communautaire klimaat acht ik het bovendien niet onmogelijk dat zelfs bij een negatief resultaat van dat juridisch onderzoek vanuit Franstalige hoek een inspanning kan worden geleverd. Het gaat hier immers om het belang en het welzijn van en de eerbied voor die patiënt.

Anciaux

Hiermee heb ik heel strikt geantwoord op de vragen van de heer Van Nieuwenhuysen. Er zijn natuurlijk nog heel wat andere zaken die met dit alles te maken hebben. We zijn trouwens ook op heel veel andere terreinen aan het werk. Al die zaken zullen worden opgenomen in het actieplan voor Brussel. Zo zijn er de afspraken met een groep van medici die deze problematiek via colloquia wetenschappelijk ondersteunen. We zorgen ook voor contacten met de decanen van alle faculteiten om ervoor te zorgen dat er meer Nederlandstalige artsen en meer Nederlandstalig verplegend personeel naar Brussel komt. Daar moeten echter de nodige middelen voor worden vrijgemaakt. Ik zal daar in de Vlaamse regering blijvend de nadruk op leggen.

De zaak moet op verschillende manieren worden aangepakt. De Vlaamse Gemeenschap kan zeker zelf een aantal zaken verwezenlijken. Daarnaast kan ook de interministeriële conferentie voor een aantal zaken zorgen. Ik sluit ook niet uit dat de Vlaamse Gemeenschap er eventueel voor zal kiezen om bijkomende 'unicommunautair' Vlaamse ziekenhuizen te verwerven. Dit is natuurlijk niet iets dat van vandaag op morgen gerealiseerd kan worden, maar ik sluit het zeker niet uit.

Ik heb nog een laatste bedenking in verband met de tweetaligheid van de diensten en van het personeel. Volgens mij is dat een principe dat zelfs in het Vlaams regeerakkoord is opgenomen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, u hebt een aantal interessante ideeën geuit, maar het gaat om ideeën die we al jaren kennen. Het verwondert me eigenlijk dat men op dit moment nog een overzicht moet maken van de bestaande wantoestanden. Mijns inziens zijn die toch al genoegzaam bekend. Degenen die nog steeds beweren dat er geen problemen zijn, zullen dat ook na die studie blijven doen. Voor mij is dat dus een overbodige oefening.

U gaat ook een aantal voorstellen formuleren. Volgens mij moet u twee denksporen volgen. Ten eerste moet u voorstellen formuleren die in een of ander akkoord kunnen worden vertaald, waardoor de huidige wantoestanden worden verholpen. Ik geef eerlijk toe dat ik daar nogal sceptisch tegenover sta. Daarom vind ik dat u tegelijk een tweede denkspoor moet volgen. U moet maatregelen voorbereiden waardoor de Vlaamse regering zelf initia-

tieven kan nemen om ervoor te zorgen dat de wantoestanden worden verholpen.

Het gaat hier om twee zaken die niet direct bij elkaar horen. Ten eerste gaat het om de urgentiediensten. Ik ga ervan uit dat het vrij gemakkelijk is om daarvoor maatregelen te nemen, eventueel op initiatief van de Vlaamse regering zelf. Die maatregelen kunnen er dan voor zorgen dat er een Vlaams noodoproepnummer komt, zeker voor de Rand maar eventueel ook voor Brussel zelf. Op die manier worden de mensen in het Nederlands geholpen, en kunnen er alvast geen misverstanden meer ontstaan.

Ten tweede gaat het om de opvang in de ziekenhuizen zelf. Als de goede wil aanwezig is, kan men er volgens mij wel degelijk voor zorgen dat die opvang ook in het Nederlands gebeurt. Ik hoor inderdaad ook al jaren spreken over het idee om naast het VUB-ziekenhuis elders in Brussel een 'unicommunautair' ziekenhuis in te planten. Daar moet men nu dus toch eens echt werk van maken.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : We zullen nu nagaan of dat laatste al dan niet haalbaar is. Ik zal zeker rekening houden met uw opmerkingen en suggesties. Ik wil er echter wel op wijzen dat er een verschil is tussen ziekenvervoer en de MUG's. Daarnaast wil ik er ook de aandacht op vestigen dat we nu voor de eerste keer het idee van de interministeriële conferentie aan het uitwerken zijn. Dit is dus wel degelijk nieuw. De Vlaamse regering neemt in ieder geval een duidelijk standpunt in. De slaagkansen om binnen de interministeriële conferentie ook werkelijk stappen vooruit te zetten, zullen echter ook afhangen van de standvastigheid van de Vlaamse ministers in de Brusselse Hoofdstedelijke regering en in de federale regering. Als we iedereen op dezelfde lijn krijgen, moet het echt wel mogelijk zijn om via die interministeriële conferentie vooruitgang te boeken.

De voorzitter : Mijnheer de minister, ik wil heel kort ook zelf nog iets zeggen. Het gaat om de uitvlucht van de buitenlandse jonge artsen die bij ons werken. We moeten begrip opbrengen voor het feit dat ze het Nederlands niet machtig zijn. Ik wil daarop het volgende zeggen. Als onze eigen artsen in het buitenland gaan werken, moeten ze er ook voor zorgen dat ze de taal van dat land leren. Daar zijn nooit problemen mee. Ik vraag me dus af of er wel een probleem is met deze artsen. Ze doen over het algemeen hun best om zich aan te passen. Het zal dus wel om een uitvlucht gaan.

Voorzitter

De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog het volgende element aan het gesprek toevoegen. De heer Van Nieuwenhuysen pleit ook voor 'unicommunautaire' ziekenhuizen. De middelen die we kunnen investeren, zijn natuurlijk beperkt. Mijns inziens zouden we al het mogelijke moeten doen om die middelen optimaal aan te wenden voor meertalige dienstverlening. Daarmee zitten we in de lijn van het regeerakkoord. Maar ook indien dit niet in het regeerakkoord zou staan, zou ik hier net hetzelfde zeggen.

Ik pleit er dus voor om meer in hersenen dan in gebouwen te investeren. We moeten niet alleen weten wat we willen, maar ook weten wat we aankunnen. Daarom moeten we onze financiële draagkracht steeds goed voor ogen houden.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen en door de heer Gatz werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over advertenties in een aantal Franstalige bladen in het kader van de campagne 'Vlamingen naar anderstalige Brusselaars'

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over advertenties in een aantal Franstalige bladen in het kader van de campagne 'Vlamingen naar anderstalige Brusselaars'

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in november heb

ik via een schriftelijke vraag geïnformeerd naar de advertentiecampagne die u enige tijd geleden hebt gevoerd ten aanzien van de anderstaligen in Brussel. Ik wilde meer bepaald vernemen welke Franstalige bladen werden aangezocht een advertentiecampagne op te nemen en welke van die bladen op die vraag zijn ingegaan.

U hebt mij toen meegedeeld dat er in Le Soir en La Libre Belgique telkens zes advertenties verschenen waren. Daarnaast waren er ook zes advertenties in het huis-aan-huis-weekblad Vlan en ook nog een advertentie in het driemaandelijks blad Agora dat onder de Europese ambtenaren wordt verspreid.

Mijnheer de minister, kunt u mij zeggen wat de totale kostprijs was van die campagne? Waar het mij in deze vraag echter nog veel meer om te doen is, is dat de twee genoemde Franstalige dagbladen deze keer wel bereid zijn gevonden om een advertentie van de Vlaamse regering op te nemen. Dit roept bij mij nogal wat vragen op.

U zult zich immers nog herinneren dat de Vlaamse regering, in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van vorig jaar, op initiatief van minister Sauwens een advertentiecampagne heeft gevoerd onder de titel 'Samen kiezen voor de toekomst'. Die campagne richtte zich tot de Europese burgers, de anderstaligen en dus ook de Franstaligen in de Vlaamse Rand. Die advertentie hield niet alleen een positieve oproep in, maar vroeg ook respect voor het taalstatuut van de Rand. De boodschap was dat de toekomst van de Rand in Vlaanderen ligt. Zoals u weet hebben Le Soir, La Libre Belgique en La Dernière Heure die advertentie van de Vlaamse regering toen om inhoudelijke redenen geweigerd. De redacties hebben er wel een redactioneel artikel aan gewijd, maar dat was bijzonder denigrerend.

Door achteraf toch nog in die dagbladen te adverteren, zij het met een andere boodschap, hebt u mijns inziens aangegeven dat u zich neerlegt bij de voorafgaande censuur die blijkbaar rust op de advertenties die uitgaan van de Vlaamse Gemeenschap of van de Vlaamse regering. U bent daar vrij licht over heen gegaan, iets wat ik moeilijk kan begrijpen. Graag had ik dan ook vernomen wat u daartoe heeft aangezet.

Met uw advertentiecampagne bent u dus langs die Franstalige censuur kunnen passeren, wetende dat die dagbladen advertenties weigeren zodra de Vlamingen zich assertief gaan opstellen. Misschien wijst dit erop dat uw campagne voldoende onder-

Van Nieuwenhuysen

danigheid – niet te verwarren met nederigheid – uitstraalde. En misschien zou het daarom nuttig zijn om in Brussel eens een assertieve campagne te voeren, al was het maar om het imago van het Nederlands op te krikken. Ik verwijs in dit verband naar de in TerZake aan bod gekomen licentiaatsverhandeling van een mij onbekende mevrouw Theunis over de verfransing van Brussel. Daaruit bleek duidelijk dat het slecht gesteld is met de uitstraling van onze taal in de hoofdstad.

Concreet had ik van u willen vernemen of u bereid bent die campagne in die richting te herzien.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik zal u eerst de bedragen voorlezen van onze advertenties in de Franstalige media in het kader van de imagocampagne. In *Le Soir* verscheen zesmaal een zwart-witadvertentie van een kwart pagina, met name in de zaterdagedities van 11 november tot en met 16 december. De kostprijs hiervan bedroeg 1.536.797 frank, BTW inbegrepen. Ook in *La Libre Belgique* werd zesmaal een zwart-witadvertentie van een kwart pagina gepubliceerd, met name in de dinsdageditie van 14 november en in de zaterdagedities van 18 november tot en met 16 december. Hiervan lag de totale kostprijs op 760.558 frank, BTW inbegrepen. In *Vlan*, een huis-aan-huisweekblad, werd ook zesmaal in de edities van 8 november tot en met 13 december twee zwart-wit- en vier quadri-advertenties gepubliceerd. Het ging toen telkens om een volledige pagina en de totale kostprijs bedroeg 1.404.559 frank, BTW inbegrepen.

De Franstalige kranten *Le Soir*, *La Libre Belgique* en *La Dernière Heure* weigerden begin oktober 2000 – net voor de gemeenteraadsverkiezingen – inderdaad een advertentie van de Vlaamse overheid die paste in het Vlaams onthaal- en integratiebeleid in de Vlaamse Rand. Zij meenden toen onder meer dat de advertentie, die nochtans een positieve boodschap uitdroeg, hun lezers voor het hoofd zou kunnen stoten.

Deze weigering mag er ons echter niet van weerhouden te blijven adverteren in die kranten indien dat vereist is voor het succes van onze campagnes. Dit was ook het geval bij de imagocampagne van de Vlamingen ten aanzien van anderstalige Brusselaars. Volgens onze mediaspecialisten waren deze advertenties in *Le Soir* en *La Libre Belgique* essentieel om het beoogde doelpubliek te bereiken. Beide kranten worden immers in Brussel veel gele-

zen, niet alleen door Franstalige Belgen, maar ook door de Brusselse inwoners van buitenlandse oorsprong. Het lijkt me niet opportuun de doelstellingen van onze campagne in gevaar te brengen louter om die Franstalige kranten een signaal te geven. Mijn collega Sauwens heeft trouwens in oktober reeds een signaal gegeven door op de weigering met een communiqué te reageren.

Ik ben helemaal niet van plan de campagne te herzien, integendeel. Ik beschouw deze trouwens absoluut niet als een onderdanige campagne. De meeste reacties waren positief en aanmoedigend. Ik zal de campagne nu verder uitdiepen, onder meer door een projectoproep te richten aan het Vlaams-Brussels netwerk van instellingen en organisaties die zich nu reeds openstellen naar andersstaligen en vooral naar de allochtone gemeenschap of van plan zijn dat te doen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, eigenlijk bevestigt u wat ik reeds dacht. Als aan de Franstaligen wordt aangeboden om zich in Vlaanderen te integreren en zich aan te passen aan het taalgebruik in Vlaanderen, dan zeggen de Franstalige kranten 'njet', dat nemen wij niet op. Als de Vlamingen de indruk geven dat zij zich willen integreren in een overwegend Franstalige omgeving in Brussel, een indruk die deze campagne wekt, dan zeggen ze 'ok'.

Ik heb de indruk dat u gemakkelijk heenstapt over het feit dat de Franstalige pers censuur uitoefent op de advertenties van de Vlaamse Gemeenschap. Ik ga van een ander standpunt uit en zou dit dus niet gedaan hebben.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Aangezien de heer Van Nieuwenhuysen zijn appreciatie voor de campagne heeft laten blijken, wil ik u ook de mijne geven.

Als ik de heer Van Nieuwenhuysen goed begrijp, draagt de thans ontplooidde campagne niet echt zijn goedkeuring weg en zou hij veeleer voor andere campagnes kiezen. Hij had het daarbij over assertievere campagnes, gericht op het Vlaamse imago. Voor mij is dit geen of-of-discussie.

Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen hebt u in deze commissie aangekondigd dat er een taalpromotiedienst op stapel staat. In die zin zou ik

Gatz

het een bijzonder goede zaak vinden indien een dergelijke campagne tot stand zou komen.

Assertiviteit is goed, op voorwaarde dat deze op een slimme manier wordt gebruikt. Men kan in Brussel immers zo assertief zijn dat men keer op keer met zijn kop tegen de muur loopt. Er moet dus eerst goed over nagedacht worden.

Ik ben het er echter niet mee eens dat die campagne de huidige zou moeten vervangen. De huidige campagne, die expliciet gericht is op een allochtoon doelpubliek, vind ik om ethische en strategische redenen heel relevant. Met ethisch verwijs ik naar het feit dat we als Vlamingen niet de grootste bevolkingsgroep van Brussel zijn, maar toch onze verantwoordelijkheid ten aanzien van de allochtonen in onze samenleving en stad moeten opnemen. Maar er is ook een strategische reden. Niemand kan ontkennen dat we demografisch helaas enigszins onder druk staan. Toch zien we dat we ook vaste voet aan de grond krijgen bij andere groepen in Brussel, met name bij de allochtonen. Ik ga terzake geen messiasverhaal ophangen : dit loopt niet steeds van een leien dakje. Maar het moet worden gezegd dat onze instellingen in Brussel een toenevende groep allochtonen bereiken, die graag inspelen op het aanbod van die instellingen. Ik ondersteun dus wat de minister zei : het voortzetten van een dergelijke campagne is zeer belangrijk. Ik heb wel kritiek op één detail ervan. Zoals ik u reeds zei, lijkt de huidige slogan me net iets te lang

en te moeilijk begrijpbaar. Maar het concept van de campagne lijkt me heel goed.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik sluit me helemaal aan bij de heer Gatz, ook wat het laatste punt betreft. Er is terzake een evaluatie gaande, waaruit een aantal gevolgen zullen voortvloeien. Aan de heer Van Nieuwenhuysen wil ik zeggen dat ik het helemaal niet met hem eens ben dat deze campagne erop gericht is duidelijk te maken dat we ons als Vlamingen willen bewegen in een anderstalig milieu. Dat is niet zo.

Ik wil nog één zaak ter overweging meedelen aan de commissie. Uit een nog niet gepubliceerde VUB-studie van de heer Janssens blijkt een groeiende status en kennis van het Nederlands. Er blijkt ook uit dat een meerderheid van alle Brusselaars, ongeacht hun taalachtergrond, verwacht dat het Nederlands aan invloed gaat winnen. Dat staat in contrast met de studie die de heer Van Nieuwenhuysen aanhaalt. We zullen deze VUB-studie afwachten, maar dat is althans wat men me erover meedeelt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.27 uur.*
